

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2003, þriðjudaginn 15. júlí, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Ólöf Embla Einarsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 9/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 26. maí 2003 með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. maí 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 18. júní 2003. Bréfið var sent umboðsmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. júní 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréfi umboðsmanns sóknaraðila, dagsettu 30. júní 2003.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 8. og 15. júlí 2003.

II.

Málsatvik.

Hinn 22. mars 2000 lagði sóknaraðili kr. 150.000 inn á innlánsreikning hjá varnaraðila, sem bar heitið B. Í reglum fyrir reikninginn sem fram komu á stofnskríteini er tekið fram að um væri að ræða óverðtryggðan innlánsreikning og væri ávöxtun bundin þróun einstakra hlutabréfavísitalna eða safns af hlutabréfavísitölum. Þá væri innstæða bundin í þann tíma sem auglýstur væri á hverju tímabili. Í tilviki sóknaraðila var binditími 36 mánuðir. Í reglunum kom enn fremur fram að eigandi fengi höfuðstól endurgreiddan við lok binditíma ásamt ávöxtun sem næmi hækkun þeirrar hlutabréfavísitölu sem miðað væri við. Lokagildi hlutabréfavísitölnunnar væri sex mánaða meðaltal þess í lok binditímans. Væri gengi hlutabréfavísitölnunnar lægra á lokadegi en á stofndegi fengi eigandi reikningsins höfuðstólinn að fullu endurgreiddan.

Í kynningarbæklingi varnaraðila var tekið fram að hægt væri að njóta ávöxtunar á hlutabréfamarkaði án þeirrar áhættu sem fylgdi hlutabréfaeign. Í bæklingnum sagði enn fremur að ávöxtun á markaði gæti verið mjög góð en að sama skapi neikvæð þannig að fjárfesting lækkaði í krónum talið. Með Hlutdeild byðist viðskiptamanni hins vegar að njóta kosta hlutabréfamarkaðarins án þeirra galla sem slíkum fjárfestingum fylgdi. Þannig

myndi innstæða hækka í takt við hækkanir á hlutabréfamörkuðum en þó aldrei lækka niður fyrir upphaflega fjárfestingu.

Sem fyrr segir voru áður nefndar kr. 150.000 bundnar á nefndum innlánsreikningi sóknaraðila í 36 mánuði. Engin ávöxtun varð hins vegar á fé sóknaraðila þann tíma enda gengi hlutabréfavísitölu lægra á lokadegi en stofndegi. Var innstæðan, kr. 150.000, greidd út til sóknaraðila hinn 7. mars 2003 og reikningurinn eyðilagður.

Með bréfi sambýlismanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettu 10. mars 2003, var þess krafist að sóknaraðila yrði bætt það tjón sem hann kvaðst hafa orðið fyrir vegna illrar og lélegrar fjármálaráðgjafar varnaraðila. Var gerð krafa um kr. 23.643 sem sóknaraðili kvað svara til 5% vaxta og vaxtavaxta af kr. 150.000 á þriggja ára tímabili. Varnaraðili svaraði erindinu með bréfi til umboðsmanns sóknaraðila, dagsettu 19. mars 2003, þar sem m.a. var vísað til kynningar- og upplýsingabæklings um Hlutdeildarreikninga. Af hálfu sóknaraðila var krafan ítrekuð með bréfi til varnaraðila, dagsettu 4. apríl 2003. Kröfunni var hafnað með bréfi varnaraðila til sambýlismanns sóknaraðila, dagsettu 5. maí 2003. Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 26. maí 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum kr. 23.643 sem svari til 5% vaxta og vaxtavaxta af kr. 150.000 í þau þrjú ár sem fjárhæðin var bundin á reikningi hjá varnaraðila.

Sóknaraðili telur að í auglýsingu um ávöxtun í B varnaraðila hafi verið rangt farið með staðreyndir. Eðlilegt hefði verið að arðsemi væri a.m.k. 23.643 í mars 2003 ef um áhættulausa ávöxtun hefði verið að ræða. Séu 5% sú lágmarksávöxtun sem fengist ef fjárfest hefði verið í áhættulausum innlánsreikningum og hægt væri að ná með kaupum á spariskírteinum ríkissjóðs. Þá vísar sóknaraðili til kynningarefnis varnaraðila þar sem gefið sé í skyn bæði í myndum og máli að um sé að ræða algjörlega áhættulausa fjárfestingu. Þá hafi ráðgjöf varnaraðila ennfremur verið þess valdandi að fénu var ráðstafað með þeim hætti sem raun bar vitni.

Sóknaraðili lítur svo á að um ámælisverð mistök varnaraðila hafi verið að ræða þar sem fé sem hafi verið bundið í þrjú ár hafi verið skilað án nokkrurrar ávöxtunar. Hafi þetta valdið sóknaraðila tjóni sem hann geri kröfu um að fá bætt.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað. Vísar varnaraðili til þess að samkvæmt skilmálum reikningsins hafi engin ávöxtun verið á binditímanum og hafi höfuðstóllinn því verið greiddur út án vaxta. Varnaraðili bendir á að um hafi verið að ræða innlánsreikning þar sem ávöxtun hafi verið bundin þróun á hlutabréfavísitölum eins og fram komi í skilmálum um reikninginn. Hafi þeir legið frammi í öllum útibúum bankans til kynningar fyrir viðskiptavini. Þá hafi reikningseigandi fengið í hendur stofnskírteini þar sem sérstaklega hafi verið tekið fram að ef gengi hlutabréfavísitölu væri lægra á lokadegi en á stofndegi fengi reikningseigandi höfuðstóllinn greiddan út. Engri lágmarksávöxtun hafi verið lofað.

V.

Niðurstaða.

Í reglum á stofnskírteini fyrir B, þeim sem sóknaraðili ákvað að ráðstafa fé sínu inn á kemur skýrlega fram að um sé að ræða óverðtryggðan bundinn innlánsreikning og sé ávöxtun bundin þróun hlutabréfavísitalna. Fáir eigandi við lok binditíma höfuðstól endurgreiddan ásamt ávöxtun sem nemur hækkun viðkomandi hlutabréfavísitölu. Sé gengi vísitölnunnar lægra á lokadegi en á stofndegi fáir eigandi höfuðstólinn að fullu endurgreiddan. Í kynningarbæklingi varnaraðila eru reglur reikningsins skýrðar frekar.

Ekki er um það deilt að hlutabréfavísitala sú sem ávöxtun á reikningi sóknaraðila var bundin við var lægri á lokadegi en þegar reikningurinn var stofnaður þremur árum fyrir. Samkvæmt því varð engin ávöxtun á höfuðstóli reikningsins en hann var hins vegar greiddur sóknaraðila óskertur í samræmi við skilmála þá sem fram komu á stofnskírteini reikningsins. Varnaraðili hafði ekki skuldbundið sig til að tryggja sóknaraðila einhverja tiltekna ávöxtun og verður ekki annað ráðið en að hann hafi að fullu farið að skilmálum viðkomandi innlánsreiknings. Verður varnaraðili ekki gerður ábyrgur fyrir neikvæðri þróun á hlutabréfamarkaði þann tíma sem um ræðir.

Með vísan til framanritaðs og að öðru leyti til atvika máls er óhjákvæmilegt að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 15. júlí 2003.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Ólöf Embla Einarsdóttir